

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
W KATOWICACH
Wydział Nadzoru Prawnego
40-032 Katowice, ul. Jagiellońska 25

Katowice, 16 sierpnia 2023 r.

NPII.4131.1.869.2023

Rada Miasta Gliwice

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania

Zawiadamia się, że zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 ze zm.), zostało wszczęte postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XLVIII/997/2023 Rady Miasta Gliwice z dnia 13 lipca 2023 r. zmieniającej uchwałę w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i ustalania odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, jak również trybu ich pobierania, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1461 ze zm.), w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako: *Konstytucja RP*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 13 lipca 2023 r. Rada Miasta Gliwice podjęła uchwałę Nr XLVIII/997/2023 zmieniającą uchwałę w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i ustalania odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, jak również trybu ich pobierania.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 50 ust. 1-6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 901 ze zm.).

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 18 lipca 2023 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, że jest ona niezgodna z prawem.

Na mocy § 1 uchwały dokonano zmiany § 1 pkt 5 i pkt 6 ppkt a uchwały Nr XI/280/2015 Rady Miasta Gliwice z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i ustalania odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, jak również trybu ich pobierania (tekst jedn. Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2023 r., poz. 1599). Konsekwencją nowelizacji uchwały Nr XI/280/2015 jest podniesienie ceny za jedną godzinę usług opiekuńczych z 29,50 zł, na 30,00 zł (§ 1 pkt 5 uchwały zmienianej), a także ceny za jedną godzinę specjalistycznych usług opiekuńczych o charakterze pielęgnacyjnym – z 36,05 zł na 37,00 zł (§ 1 pkt 6 ppkt a uchwały zmienianej).

Jak wynika z § 4 uchwały, Rada przyjęła, że uchwała zmieniająca wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2023 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego. Dla zachowania ustawowego 14-dniowego *vacatio legis* konieczne było ogłoszenie uchwały najpóźniej w dniu 17 lipca. Jednak ze względu na to, że wniosek o publikację złożony został dopiero 18.07. uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 20 lipca 2023

r., co oznacza, że w sprawie nie dochowano wymogu 14-dniowego *vacatio legis* – termin ten zakończył swój bieg dopiero w dniu 3 sierpnia 2023 r., przez co, zgodnie z zasadą ogólną, uchwała powinna wejść w życie najwcześniej dnia 4 sierpnia 2023 r.

W opinii organu nadzoru przyjęta przez Radę regulacja § 4 uchwały narusza art. 2 Konstytucji RP, w zakresie, w jakim przepis ten wymaga od uchwałodawcy odpowiedniego ukształtowania wejścia w życie aktu prawa miejscowego, w konsekwencji czego doprowadzono do niezgodnego z prawem skrócenia 14-dniowego *vacatio legis*.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Z powołanego przepisu Trybunał Konstytucyjny wyprowadza tzw. zasadę przyzwoitej legislacji. Składa się na nią szereg dyrektyw związanych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako *system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym* (K. Działocha, T. Zalasinski, *Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa*, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Nie ulega wątpliwości, że również uchwałodawca lokalny pozostaje związany tą zasadą na etapie stanowienia uchwał.

Natomiast z art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych wynika, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Wyjątki od zasady 14-dniowego *vacatio legis* wymienione zostały w art. 4 ust. 2 i art. 5 ww. ustawy:

Art. 4.2. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Art. 5. Przepisy art. 4 nie wykluczają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Ustawodawca nie wykluczył zatem możliwości zmodyfikowania długości podstawowego 14-dniowego *vacatio legis*, tj. zarówno jego skrócenia, jak i pominięcia (wejścia w życie uchwały w dniu ogłoszenia), a nawet wejścia w życie uchwały z mocą wsteczną. W każdym przypadku dla legalności takiego działania konieczne jest jednak wykazanie przez organ uchwałodawczy wystąpienia szczególnej przesłanki – w analizowanej sprawie jest to, zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy, przesłanka *uzasadnionego przypadku*. Jak słusznie stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 grudnia 2002 r., sygn. K 27/02, OTK: *Muszą istnieć dostatecznie przekonujące argumenty uzasadniające odstępianie od zasady co najmniej czternastodniowego okresu vacatio legis. To odstępianie jest jednak dopuszczalne tylko w szczególnych okolicznościach, gdy przemawia za tym inna zasada prawnokonstytucyjna.*

Wymaga również podkreślenia, że zgodnie ze stanowiskiem doktryny i judykatury, odstępianie od zasady 14-dniowego *vacatio legis* powinno dotyczyć jedynie sytuacji, w której zmiana stanu prawnego jest korzystna dla adresatów norm prawnych. Jeżeli bowiem projektowana zmiana ma dla nich charakter niekorzystny, to zachowanie tego terminu jest kluczowe i spełnia funkcję gwarancyjną, umożliwiając adresatom normy podjęcie określonych działań w okresie „spoczywania prawa”, tj. do dnia wejścia w życie nowelizacji.

Tymczasem analiza samej uchwały, jak i uzasadnienia jej projektu (zob. <https://bip.gliwice.eu/storage/uchwaly/p13825.pdf>, dostęp: 07.08.2023 r.), wskazują, że uchwałodawca nie miał zamiaru formalnego skrócenia *vacatio legis*, a jego intencją było wprowadzenie uchwały do obrotu prawnego z dniem 1 sierpnia 2023 r. Jednakże, dokonując oceny legalności uchwały, której skutki prawne są dla adresatów danej normy niekorzystne (podniesienie wysokości ceny za daną usługę), nie można abstrahować od faktu, że przyjęte przez Radę w § 4

uchwały rozwiązanie nie zapewnia legislacyjnego standardu w zakresie stanowienia aktów prawa miejscowego. Zdaniem Wojewody, racjonalny uchwałodawca powinien przewidywać skutki przyjętych przez siebie rozwiązań, szczególnie w sytuacji, w której istnieje realne ryzyko niedochowania 14-dniowego *vacatio legis*. Mimo iż w analizowanej sprawie zasadnicza nieprawidłowość polegała na zbyt późnym przesłaniu uchwały do publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym, to jednak finalnie doprowadziło to do niezgodnego z prawem skrócenia 14-dniowego *vacatio legis* w odniesieniu do norm pogarszających sytuację prawną adresatów uchwały. Tym samym uchwała narusza art. 2 Konstytucji RP, w zakresie w jakim przepis ten dotyczy zasady przyzwoitej legislacji w procesie stanowienia prawa miejscowego.

Powyżej opisane uchybienie należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

W opinii organu nadzoru konieczne jest zakwestionowanie uchwały w całości, bowiem poprzestanie jedynie na stwierdzeniu nieważności przepisu określającego datę wejścia uchwały w życie doprowadzi do wypaczenia intencji uchwałodawcy lokalnego w tej kwestii.

Mając powyższe na uwadze, wszczęcie postępowania nadzorczego w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XLVIII/997/2023 Rady Miasta Gliwice – w całości – należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo złożenia wyjaśnień w sprawie.

Termin na wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego upływa z dniem **17 sierpnia 2023 r.**

Z upoważnienia Wojewody Śląskiego
Wydział Nadzoru Prawnego - Zastępca
Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego
Iwona Andruszkiewicz

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.1.869.2023

Katowice, dnia 17 sierpnia 2023 r.

Rada Miasta Gliwice

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVIII/997/2023 Rady Miasta Gliwice z dnia 13 lipca 2023 r. zmieniającej uchwałę w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i ustalania odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, jak również trybu ich pobierania, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r, poz. 1461 ze zm.), w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako: *Konstytucja RP*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 13 lipca 2023 r. Rada Miasta Gliwice podjęła uchwałę Nr XLVIII/997/2023 zmieniającą uchwałę w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i ustalania odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, jak również trybu ich pobierania.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 50 ust. 1-6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 901 ze zm.).

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 18 lipca 2023 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, że jest ona niezgodna z prawem.

Na mocy § 1 uchwały dokonano zmiany § 1 pkt 5 i pkt 6 ppkt a uchwały Nr XI/280/2015 Rady Miasta Gliwice z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i ustalania odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, jak również trybu ich pobierania (tekst jedn. Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2023 r., poz. 1599). Konsekwencją nowelizacji uchwały Nr XI/280/2015 jest podniesienie ceny za jedną godzinę usług opiekuńczych z 29,50 zł, na 30,00 zł (§ 1 pkt 5 uchwały zmienianej), a także ceny za jedną godzinę specjalistycznych usług opiekuńczych o charakterze pielęgnacyjnym – z 36,05 zł na 37,00 zł (§ 1 pkt 6 ppkt a uchwały zmienianej).

Jak wynika z § 4 uchwały, Rada przyjęła, że uchwała zmieniająca wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2023 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego. Dla zachowania ustawowego 14-dniowego *vacatio legis* konieczne było ogłoszenie uchwały najpóźniej w dniu 17 lipca 2023 r. Jednak ze względu na to, że wniosek o publikację złożony został dopiero 18.07.2023 r. uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 20 lipca 2023 r., co oznacza, że w sprawie nie dochowano wymogu 14-dniowego *vacatio legis* – termin ten zakończył swój bieg dopiero w dniu 3 sierpnia 2023 r., przez co, zgodnie z zasadą ogólną, uchwała powinna wejść w życie najwcześniej dnia 4 sierpnia 2023 r.

W opinii organu nadzoru przyjęta przez Radę regulacja § 4 uchwały narusza art. 2 Konstytucji RP, w zakresie, w jakim przepis ten wymaga od uchwałodawcy odpowiedniego ukształtowania wejścia w życie aktu prawa miejscowego, w konsekwencji czego doprowadzono do niezgodnego z prawem skrócenia 14-dniowego *vacatio legis*.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Z powołanego przepisu Trybunał Konstytucyjny wyprowadza tzw. zasadę przyzwoitej legislacji. Składa się na nią szereg dyrektyw związanych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako *system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym* (K. Działocha, T. Zalasieński, *Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa*, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Nie ulega wątpliwości, że również uchwałodawca lokalny pozostaje związany tą zasadą na etapie stanowienia uchwał.

Natomiast z art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych wynika, że akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Wyjątki od zasady 14-dniowego *vacatio legis* wymienione zostały w art. 4 ust. 2 i art. 5 ww. ustawy:

Art. 4.2. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Art. 5. Przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości: 1) dania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Ustawodawca nie wykluczył zatem możliwości zmodyfikowania długości podstawowego 14-dniowego *vacatio legis*, tj. zarówno jego skrócenia, jak i pominięcia (wejścia w życie uchwały w dniu ogłoszenia), a nawet wejścia w życie uchwały z mocą wsteczną. W każdym przypadku dla legalności takiego działania konieczne jest jednak wykazanie przez organ uchwałodawczy wystąpienia szczególnej przesłanki – w analizowanej sprawie jest to, zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy, przesłanka *uzasadnionego przypadku*. Jak słusznie stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 grudnia 2002 r., sygn. K 27/02, OTK: *Muszą istnieć dostatecznie przekonujące argumenty uzasadniające odstępienie od zasady co najmniej czternastodniowego okresu vacatio legis. To odstępienie jest jednak dopuszczalne tylko w szczególnych okolicznościach, gdy przemawia za tym inna zasada prawnokonstytucyjna.*

Wymaga również podkreślenia, że zgodnie ze stanowiskiem doktryny i judykatury, odstępienie od zasady 14-dniowego *vacatio legis* powinno dotyczyć jedynie sytuacji, w której zmiana stanu prawnego jest korzystna dla adresatów norm prawnych. Jeżeli bowiem projektowana zmiana ma dla nich charakter niekorzystny, to zachowanie tego terminu jest kluczowe i spełnia funkcję gwarancyjną, umożliwiając adresatom normy podjęcie określonych działań w okresie „spoczywania prawa”, tj. do dnia wejścia w życie nowelizacji.

Tymczasem analiza samej uchwały, jak i uzasadnienia jej projektu (zob. <https://bip.gliwice.eu/storage/uchwaly/p13825.pdf>, dostęp: 07.08.2023 r.), wskazują, że uchwałodawca nie miał zamiaru formalnego skrócenia *vacatio legis*, a jego intencją było wprowadzenie uchwały do obrotu prawnego z dniem 1 sierpnia 2023 r. Jednakże, dokonując oceny legalności uchwały, której skutki prawne są dla adresatów danej normy niekorzystne (podniesienie wysokości ceny za daną usługę), nie można abstrahować od faktu, że przyjęte przez Radę w § 4 uchwały rozwiązanie nie zapewnia legislacyjnego standardu w zakresie stanowienia aktów prawa miejscowego. Zdaniem Wojewody, racjonalny uchwałodawca powinien przewidywać skutki przyjętych przez siebie rozwiązań, szczególnie w sytuacji, w której istnieje realne ryzyko niedochowania 14-dniowego *vacatio legis*. Mimo iż w analizowanej sprawie zasadnicza nieprawidłowość polegała na zbyt późnym przesłaniu uchwały do publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym, to jednak finalnie doprowadziło to do niezgodnego z prawem skrócenia 14-dniowego *vacatio legis* w odniesieniu do norm pogarszających sytuację prawną adresatów uchwały. Tym samym uchwała narusza art. 2 Konstytucji RP, w zakresie w jakim przepis ten dotyczy zasady przyzwoitej legislacji w procesie stanowienia prawa miejscowego.

Powyżej opisane uchybienie należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

W opinii organu nadzoru konieczne jest zakwestionowanie uchwały w całości, bowiem poprzestanie jedynie na stwierdzeniu nieważności przepisu określającego datę wejścia uchwały w życie doprowadzi do wypaczenia intencji uchwałodawcy lokalnego w tej kwestii.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLVIII/997/2023 Rady Miasta Gliwice – w całości – należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z upoważnienia Wojewody Śląskiego

Iwona Andruszkiewicz
Wydział Nadzoru Prawnego - Zastępca Dyrektora
Wydziału Nadzoru Prawnego